

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

navrhovatele: **PŘÍSAHA občanské hnutí**, IČO: 10742409
sídlem Horská 2106/2b, 128 00 Praha 2
jednající volební zmocněnkyní I. K.
bytem X

a

účastníků řízení: **1) Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
2) Česká pirátská strana, IČO: 71339698
sídlem Na Moráni 360/3, 128 02 Praha 2
jednající volební zmocněnkyní Z. D.
bytem X

o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny politické strany Česká pirátská strana pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 za Ústecký kraj,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem domáhal zrušení registrace kandidátní listiny účastníka 2) registrované podle § 33 odst. 3 písm. a) zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky (dále jen „zákon o volbách“), a to rozhodnutím účastníka 1) ze dne 15. 8. 2025, č. j. KUUK/114088/2025/IH, pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za Ústecký kraj konané ve dnech 3. a 4. října 2025.

Návrh

2. Navrhovatel konstatoval, že je politickým hnutím registrovaným ve volebním kraji Ústecký kraj pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve dnech 3. a 4. 10. 2025. Navrhovatel úvodem vysvětlil, že si nemyslí, že by účastník 1) vydáním rozhodnutí o registraci kandidátní listiny účastníka 2) pochybil. Navrhovateli je známo, že v souladu s § 33 zákona o volbách krajský úřad ve fázi před registrací kandidátní listiny zkoumá toliko splnění jejich formálních náležitostí a že z úřední povinnosti neprovádí věcný přezkum údajů

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvedených v kandidátních listinách. Navrhovatel tedy souhlasil s účastníkem 1), že bylo namíste rozhodnutí o registraci kandidátní listiny účastníka 2) vydat, jestliže tato kandidátní listina kritériím uvedeným v § 33 zákona o volbách vyhovovala. Kandidátní listina účastníka 2) netrpěla formálními vadami, nýbrž vadami věcnými, které účastník 1) neměl pravomoc přezkoumat. Tuto pravomoc nicméně nemá ani soud v rámci následného přezkumu voleb, tedy v řízení podle § 87 zákona o volbách ve spojení s § 90 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Navrhovatel se však domnívá, že věcný přezkum kandidátní listiny musí být možný k námitce jiného registrovaného účastníka voleb uplatněné podle § 86 zákona o volbách. Opačný závěr by dle navrhovatele znamenal, že žádný orgán veřejné moci není v žádné fázi volebního procesu oprávněn přezkoumat a napravit vědomé obcházení zákona spočívající v kandidatuře stran jako nepřiznané koalice. To přitom odporuje konceptu svobodné soutěže politických stran, jehož nedílnou součástí je mimo jiné nastavení férových podmínek pro všechny politické strany a hnutí, které se účastní boje o politickou moc. Navrhovatel se tak na soud obrátil s jedinou otázkou, a to, zda je v souladu s právem, aby politické strany a politická hnutí vyprazdňovaly § 49 zákona o volbách vytvářením skrytých koalicí, aby se vyhnuly zvýšené uzavírací klauzuli, kterou zákon pro koalice předepisuje.

3. Navrhovatel poukázal na to, že účastník 2) uzavřel smlouvu o předvolební spolupráci se Stranou zelených, která je *de facto* smlouvu koaliční, jakkoliv se tak přiznaně nejmenuje. Účastník 2) a Strana zelených zejména společně dohodli způsob financování, provádění volební kampaně i společný politický program, dále spolu prostřednictvím svých orgánů domluvili zařazení členů Strany zelených na kandidátní listinu účastníka 2), a to včetně toho, jaká místa na kandidátní listině obsadí zástupci účastníka 2) a jaká obsadí zástupci Strany zelených. Není tedy dle navrhovatele pochyb o tom, že účastník 2) a Strana zelených tvoří organizované spojení dvou politických stran, které ve volebním procesu postupují společně, koordinovaně, ve vzájemné shodě a jsou ekonomicky i personálně propojené. Upozornil na to, že se přitom nejedná o případ, kdy samostatně kandidující strana na své kandidátní listině uvede člena jiné politické strany, a to na základě domluvy této strany a člena na jiné politické strany (srov. odst. 26 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2007, č. j. Vol 57/2017-24). V projednávaném případě se naopak jedná o dohodu uzavřenou na úrovni dvou politických stran, na základě níž se Strana zelených v nadcházejících sněmovních volbách paušálně vzdala kandidatury a její členové kandidují na kandidátních listinách účastníka 2). Navrhovatel zdůraznil, že účastník 2) dokonce Stranu zelených finančně kompenzoval za to, že v několika krajích vůbec neumožnil kandidaturu členů Strany zelených na své kandidátní listině. Navzdory tomu, že účastník 2) a Strana zelených jsou zjevně koalicí, podal účastník 2) žádost o registraci kandidátní listiny jako samostatná politická strana. Navrhovatel se proto domníval, že účastník 2) obchází zákon tím, že je ve skutečnosti skrytou koalicí, avšak kandiduje jako strana jediná, čímž se vyhýbá vyšší uzavírací klauzuli stanovené pro koalice. Tím je účastník 2) zvýhodněn oproti ostatním politickým stranám a hnutím, které koaliční spolupráci v souladu s právem přiznaly. Uvedl, že kandidátka účastníka 2) je zřetelně koaliční nejvíce právě v Ústeckém kraji, neboť kandidáti za Stranu zelených figurují na 5., 9., 13., 19., 25. a 26. místě kandidátky. Dle navrhovatele bylo namíste rozhodnutí o registraci účastníka 2) zrušit a zavázat účastníka 1) k tomu, aby vyzval účastníka 1) k opravě žádosti o registraci tak, že bude žádat o registraci kandidatury jako koaliční dle § 31 odst. 1 zákona o volbách.

Vyjádření účastníka řízení 1)

4. Účastník 1) k předmětnému návrhu uvedl, že namítaná kandidátní listina obsahovala náležitosti a přílohy dle § 32 zákona o volbách. Doplnil, že účastník 2) je jako politické hnutí Ministerstvem vnitra zaregistrován již ode dne 17. 6. 2009, přičemž tuto informaci účastník 1) ověřil v Rejstříku politických stran a hnutí. Následně tak bylo ve věci rozhodnuto podle § 33 zákona o volbách o registraci bezvadné kandidátní listiny. Účastník 1) nemohl postupovat jinak, neboť § 31 zákona o volbách jednoznačně říká, kdo může kandidátní listinu podat, a v § 32, jaké má mít toto podání náležitosti a přílohy. Pokud v projednávaném případě tyto požadavky byly splněny, musel účastník 1) rozhodnout v souladu s § 33 zákona o volbách o registraci dotčené kandidátní listiny a neměl prostor k jakémukoliv dalšímu zkoumání této listiny nad rámec oprávnění, které je mu svěřeno zákonem o volbách. K tomu účastník 1) poukázal na závěry plynoucí z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, a z usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 11. 2012, č. j. 30 A 65/2012-38. Účastník 1) uzavřel, že postupoval v souladu se zákonem o volbách.

Vyjádření účastníka řízení 2)

5. Účastník 2) ve vyjádření poukázal závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, které jsou pro věc stěžejní. S ohledem na znění zákona o volbách a závěry Ústavního soudu nemá dle účastníka 2) požadavek navrhovatele na to, aby bylo rozhodnutí o registraci účastníka 2) k nadcházejícím volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zrušeno a účastník 2) byl povinen kandidátní listinu podat jako koalice, oporu v zákoně ani soudní rozhodovací praxi. A to z důvodu, že rozhodnutí, zda bude kandidátní listina podána jako koaliční, či nikoliv, je pouze na vůli zúčastněných politických subjektů a nepodléhá ze zákona žádnému přezkumu ze strany orgánů veřejné moci.

Spisová dokumentace

6. Soud si vyžádal od účastníka 1) jako registračního orgánu spisovou dokumentaci k namítané kandidátní listině účastníka 2) pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 ve volebním kraji Ústeckém, a rovněž tak i ke kandidátní listině navrhovatele.

Posouzení věci soudem

7. V posuzovaném případě soud nejprve ověřil, že jsou splněny procesní předpoklady pro to, aby mohlo být přistoupeno k meritornímu projednání věci. S ohledem na skutečnost, že se jedná o řízení ve věci návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny, jsou tyto předpoklady upraveny vedle volebního zákona i v s. ř. s. Soud přitom shledal ve smyslu § 92 s. ř. s. svoji věcnou a místní příslušnost k projednání podaného návrhu (§ 86 a § 88 zákona o volbách). Dále soud vyhodnotil, že navrhovatel byl k návrhu podle § 89 odst. 4 s. ř. s. aktivně legitimován, neboť je politickým hnutím, které podalo ve smyslu odkazovaného ustanovení kandidátní listinu. Podle § 89 odst. 5 s. ř. s. pak soud o věci rozhodoval bez jednání.
8. Podle § 49 odst. 1 zákona o volbách Český statistický úřad zjistí, a) které politické strany nebo politická hnutí získaly méně než 5 procent z celkového počtu platných hlasů, b) které koalice složené ze 2 politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 8 procent z celkového počtu platných hlasů, c) které koalice složené ze 3 a více politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 11 procent z celkového počtu platných hlasů. Dle § 49 odst. 2 zákona o volbách dále platí, že při dalším zjišťování volebních

výsledků a přidělování mandátů se již k politickým stranám, politickým hnutím a koalicím podle odstavce 1 a hlasům pro ně odevzdaným nepřihlíží.

9. Dle § 31 odst. 1 zákona o volbách kandidátní listiny pro volby do Poslanecké sněmovny mohou podávat registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena, a jejich koalice; za kandidátní listinu podanou koalicí se považuje ta, kterou všechny společně kandidující politické strany a politická hnutí jednoznačně na kandidátní listině jako koaliční označí, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název.
10. Podle § 32 odst. 1 zákona o volbách kandidátní listina obsahuje a) název volebního kraje, b) název politické strany, politického hnutí nebo koalice a její složení, c) jména a příjmení kandidátů, pohlaví, věk ke druhému dni voleb, jejich povolání, obec, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, název politické strany nebo politického hnutí, jehož jsou členy, nebo údaj, že kandidát není členem žádné politické strany nebo politického hnutí (dále jen „bez politické příslušnosti“), d) pořadí kandidáta na kandidátní listině, vyjádřené pomocí arabského čísla, e) jméno a příjmení zmocněnce politické strany, politického hnutí nebo koalice s uvedením místa, kde je přihlášen k trvalému pobytu; politická strana, politické hnutí a koalice má právo navrhnout náhradníka zmocněnce a uvede jeho jméno a příjmení a místo, kde je přihlášen k trvalému pobytu, f) jde-li o koalici, název politické strany nebo politického hnutí, které kandidáta navrhlo, g) podpis zmocněnce politické strany, politického hnutí nebo koalice, h) jméno a příjmení, označení funkce a podpis osoby oprávněné jednat jménem politické strany nebo politického hnutí; v případě koalice jména a příjmení, označení funkcí a podpisy všech osob oprávněných jednat jménem všech politických stran a politických hnutí, které ji tvoří.
11. Podle § 33 odst. 1 zákona o volbách krajský úřad přezkoumá ve lhůtě od 66 do 60 dnů přede dnem voleb předložené kandidátní listiny. Není-li kandidátní listina podána v souladu s § 31, nemá-li náležitosti podle § 32 nebo obsahuje-li nesprávné údaje, vyzve krajský úřad písemně prostřednictvím zmocněnce politickou stranu, politické hnutí nebo koalici nejpozději 58 dnů přede dnem voleb, aby závady odstranila do 50 dnů přede dnem voleb.
12. Dle § 33 odst. 3 zákona o volbách krajský úřad ve lhůtě 49 dnů přede dnem voleb rozhodne a) o registraci bezvadné kandidátní listiny, b) o odmítnutí kandidátní listiny, jestliže není podána v souladu s § 31 nebo kandidátní listina neobsahuje náležitosti podle § 32 a nápravy nelze dosáhnout postupem podle odstavců 1 a 2.
13. Vycházejí z výše popsaného soud předně zdůrazňuje, že řízení o registraci kandidátních listin je registračním řízením, které je druhem správního řízení se specifickými charakteristikami odlišujícími ho od jiných forem řízení, jako je například povolovací řízení či evidenční řízení. Registračnímu řízení podléhají například i politické strany a hnutí při svém vzniku podle zákona č. 424/1991 Sb. (§ 6 tohoto zákona).
14. Registrační řízení je formálním řízením, ve kterém registrační orgán toliko přezkoumává, zda návrh na registraci obsahuje právním předpisem požadované údaje, zda jsou přiloženy právním předpisem požadované listiny, a z nich vyplývají údaje, které mají být registrovány. Věcný přezkum správnosti registrovaných údajů, který by vyžadoval dokazování a zjišťování skutkového stavu, se v registračním řízení neprovádí. Registrační orgán tedy nezkontroluje, zda údaje v návrhu a listinách odpovídají skutečnosti; jejich správnost či pravost je nutno napadnout v jiném řízení a na základě výsledku jiného řízení je možno dosáhnout změny registrace. Tomu odpovídá i krátká lhůta k provedení registračního řízení, v níž není prostor pro vedení standardního zjišťování skutkového stavu dokazováním.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Ve vztahu k volbám a registraci kandidátních listin zákonodárce zakotvil registrační řízení do všech volebních předpisů upravujících evropské, prezidentské, parlamentní, krajské i obecní volby. Vzhledem k uvedené jednotě registračního řízení ve věcech voleb lze judikaturu a závěry vztahující se k registračnímu řízení pro jeden druh voleb zpravidla přenést i na registrační řízení v jiných volbách.
16. V kontextu projednávané věci pak soud konstatuje, že účastník 1) je jako krajský úřad registračním orgánem, který má možnost v registračním řízení rozhodnout pouze o registraci, o odmítnutí kandidátní listiny nebo o škrtnutí kandidáta na kandidátní listině (§ 33 odst. 3 zákona o volbách). Při registraci kandidátních listin může registrační orgán zkoumat jen omezený okruh skutečností, popsanych v § 31 a § 32 zákona o volbách, např. zda uvedené povolání kandidáta na kandidátní listině odpovídá obecnému vnímání tohoto pojmu a neobsahuje navíc údaje, které nelze za povolání označit [srov. § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách, či usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2018, č. j. 5 A 214/2018-25, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 12. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 3181/18].
17. Registrační orgán nemůže odmítnout registraci či škrtnout kandidáta z jiných důvodů než z důvodů výslovně uvedených v zákoně o volbách a rovněž soud v rámci přezkumu postupu registračního orgánu je oprávněn posuzovat pouze správnost postupu registračního orgánu a stejně jako registrační orgán nemá oprávnění posuzovat otázky nesouvisející s případnými protiprávními jednáními mimo vlastní registraci (srov. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 8. 2020, č. j. 40 A 7/2020-82, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 64 A 5/2016-53, či usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2006, č. j. 22 Ca 315/2006-10).
18. Dále se soud zabýval tím, co musí ve vztahu k tvrzeným námitkám o nepřiznané koalici účastník 1) jako registrační orgán zkoumat.
19. Ze zákona o volbách vyplývá, že není upravena exkluzivita členství v politické straně pro kandidaturu ve volbách, jinými slovy politické strany na svých kandidátních listinách mohou umisťovat nestraníky i členy jiných politických stran [srov. § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách]. Tuto praxi potvrdil i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, v němž uvedl, že „politické strany nejsou limitovány v tom, zda na kandidátní listině, kterou podávají, uvedenou výhradně své členy nebo i osoby, které nejsou členy žádné strany, případně členy jiné politické strany (shodně viz nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, publ. jako N 41/5 SbNU 349). Ani skutečnost, že na kandidátní listině jedné politické strany či hnutí figurují členové jiné politické strany či hnutí, nečiní z takové kandidátní listiny koaliční kandidátní listinu ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, nejsou-li splněny požadavky uvedené v tomto ustanovení (tj. jednoznačné označení kandidátní listiny za koaliční ze strany společně kandidujících stran či hnutí, uvedení členů koalice a názvu koalice).“
20. Dále soud považuje za stále aktuální závěry Ústavního soudu uvedené v nálezu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 127/96, v němž Ústavní soud mimo jiné vyslovil, že pojem koalice může „označovat různé stupně vztahů od pouhé spolupráce mezi libovolnými stranami, přes užší či volnější propojení až k stupni spolupráce, který předchází sloučení takových stran. Zákon o volbách v žádném svém ustanovení neupravuje veřejnoprávní podmínky pro vznik a činnost koalice, nezakotvuje pravomoc žádného orgánu rozhodovat o tom, že určitý politický subjekt (politická strana nebo deklarované či nedeklarované seskupení politických stran nebo hnutí) účastníci se voleb (např. jako strana) nutno chápat jako koalici, není tedy dáno žádné oprávnění

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

státního či výkonem veřejné moci pověřeného orgánu zasahovat svým rozhodováním do (před)volebních aktivit politických subjektů. Z daného právního stavu lze dovodit, že jen sám politický subjekt dobrovolně rozhoduje, zda se chce voleb účastnit jako (volební) subjekt samostatný nebo jako (volební) koalice. Při nedostatku jiné právní regulace je tedy relevantní jediné to, jakým způsobem takový subjekt své kandidátní listiny zaregistroval. Vyplyvá to i z toho, že citovaný zákon ve výčtu subjektů oprávněných podávat kandidátní listiny pro volby uvádí vedle politických stran i koalice bez jakéhokoli dalšího určení či charakteristiky. Utváření (volebních) koalic tak podléhá dohodě stran, která není nijak veřejnoprávně regulována, resp. zakázána. Uvedený zákon nespojuje s takovým jednáním žádné právní důsledky pro kandidující stranu, není ani stanoveno, že na kandidátní listiny se zapisují pouze členové kandidující strany. Vytvoření koalice je – za současné právní úpravy – volní akt, tj. projev vůle dvou či více politických stran či hnutí vytvořit volební koalici, což nepodléhá žádnému dalšímu schvalovacímu aktu či přezkumu státních orgánů.“

21. Jak vyplývá ze současného znění § 31 odst. 1 zákona o volbách, za kandidátní listinu koalice se považuje ta, která je jako koaliční označena. Vychází se zde tedy z formálního označení kandidátní listiny, nikoliv z toho, zda politické strany předkládající kandidátní listinu naplňují znaky koalice, či nikoliv. Pokud by měl být posuzován faktický stav, tedy zda se jedná o koalici, náležitostí přikládanou ke kandidátní listině koalice by musely být i listiny koalici prokazující, např. dohoda o vytvoření koalice (o spolupráci) mezi politickými stranami, a zákonodárce by koalici definoval, což se však dosud nestalo. Právní situace je tudíž v současnosti taková, že pro registraci kandidátní listiny postačuje pouze vyjádřená vůle kandidujících subjektů, zda budou kandidovat samostatně nebo v koalici a registrační orgán je tímto projevem vůle vázán. Soud si je samozřejmě vědom spornosti postupu, ve kterém může být obcházeno kvorum pro vstup koalic pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky prostřednictvím kandidátní listiny jedné politické strany. V daném případě však nemá registrační orgán zákonné nástroje ani pravomoc, jak tomuto jednání čelit. Pokud je vůlí zákonodárce tomuto postupu bránit, je namístě, aby byl průběh registračního řízení v tomto směru také zákonodárcem novelizován.
22. S ohledem na dříve popsané je dle soudu ve věci zřejmé, že se meritum argumentace navrhovatele míjí s předmětem registračního řízení. Soud je v tomto případě soudem přezkumným, který posuzuje zákonnost a správnost postupu registračního orgánu – tj. účastníka 1). Soud přitom v postupu účastníka řízení 1) pochybení neshledal, neboť ten dotčenou kandidátní listinu účastníka 2) správně nehodnotil jako kandidátní listinu podanou koalicí. Dle názoru soudu tak v projednávaném případě nedošlo k namítanému porušení čl. 22 Listiny základních práv a svobod, § 31 odst. 1, § 32 odst. 1 písm. b), f), h) a § 49 odst. 1 zákona o volbách.
23. Soud v řešeném případě zároveň nepovažoval za nutné provádět dokazování navrhovatelem předloženými listinami, neboť by to bylo zjevně nadbytečné. Navrhované dokazování totiž směřovalo k prokázání tzv. nepřiznané koalice, což však nebylo předmětem registračního řízení ani přezkumného řízení soudního, jak už bylo soudem v podrobnostech výše vyloženo.
24. Soud tedy uzavírá, že účastník 1) postupoval při registraci kandidátní listiny účastníka 2) v souladu se zákonem, ustálenou správní praxí (zakládající legitimní očekávání politických stran) a výše citovanými závěry Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Je to naopak výklad navrhovatele, který se významně odchyluje od doslovného znění zcela jasného § 31 odst. 1 zákona o volbách a dosavadní ustálené správní a soudní praxe. Akceptace

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výkladových závěrů navrhovatele soudem a posléze správními orgány by do volebního procesu mohlo vnést nejistotu a vyvolat určité spory. Navíc obecně platí, že zásah do volebních pravidel v době krátce před volbami je krajně nežádoucí a nevhodný, neboť může vnést zmatek mezi voliče a volební orgány s rizikem zatemnění volebního výsledku. To připomněl i Ústavní soud v nálezu ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 44/17 (bod 209), a odkázal na tzv. Purcell principle [podle rozsudku Nejvyššího soudu USA ve věci Purcell vs. Gonzales, 549 U.S. 1 (2006), dostupného na <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/549/1>], dle kterého by soudy neměly vydávat příkazy (někdy si je navíc navzájem rušit) měnící volební pravidla v době těsně před hlasováním.

25. Vzhledem ke všemu uvedenému tak soud ve věci uzavřel, že je předmětný návrh navrhovatele nedůvodný, a proto jej výrokem I. usnesení zamítl.
26. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. usnesení v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 1. září 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
předseda senátu